

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1957

N:o 9--22.

- Innehåll:**
- N:o 9. Arbetsordning för fiskeriinstruktören i landskapet Åland.
 - N:o 10. Reglemente för föräldrarådet vid Ålands lyceum.
 - N:o 11. Landskapslag om rätt att idka näring i landskapet Åland.
 - N:o 12. Landskapslag om sjömans rätt till avdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland.
 - N:o 13. Landskapslag om skattelättnad, som skall beviljas ägare av vissa depositioner, obligationer och andelsbevis samt emottagare av vissa skuldförbindelser vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland.
 - N:o 14. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster eller befattningar uti landskapet Åland, utfärdad den 17 juli 1943.
 - N:o 15. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om tjänstemannapensioner i landskapet Åland.
 - N:o 16. Landskapslag om ändring av landskapslagen angående extraordinarie befattningshavares i landskapet Åland pensioner.
 - N:o 17. Landskapslag om ändring av landskapslagen om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner, utfärdad den 7 februari 1951.
 - N:o 18. Landskapslag om reglering av vissa ur landskapsmedel utgående pensioner.
 - N:o 19. Landskapslag om ändring av kommunallagen för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.
 - N:o 20. Landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.
 - N:o 21. Landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunala barnmorskor i landskapet Åland, utfärdad den 14 september 1945.
 - N:o 22. Landskapslag om semester för tjänstemän och befattningshavare i Ålands landskapsförvaltning.

N:o 9.

ARBETSORDNING

för fiskeriinstruktören i landskapet Åland.

Fastställd av Ålands landskapsstyrelse den 3 januari 1957.

1 §.

För fiskerinäringens främjande skall vid landskapsstyrelsen anställas en fiskeriinstruktör.

bruksavdelningen och äger i sina tjänsteåligganden rätta sig efter av landskapsagronomen givna anvisningar.

2 §.

Fiskeriinstruktören underlyder lant-

3 §.

Kompetensvillkor för fiskeriinstruktörsbefattningen äro genomgången teo-

retisk kurs vid fiskarskola samt praktisk erfarenhet på fiskerinäringens område ävensom sådana personliga egenskaper, som landskapsstyrelsen prövar nödiga för tjänsteuppgifternas framgångsrika handhavande.

4 §.

Fiskeriinstruktören skall verka för fiskerinäringens höjande inom landskapet och åligger honom särskilt:

1) att verka för att i landskapet gällande författningar angående fiskets och fiskhandelns utövande iakttagas;

2) att medverka till åstadkommande av livaktiga samarbetsformer bland fiskerinäringens utövare och bistå dessa vid bildande av föreningar och andra sammanslutningar;

3) att genom föredrag och redogörelser samt personliga råd och anvisningar sprida kunskap på fiskerinäringens område;

4) att verka som ledare för landskapets romklädnings- och fiskodlingsverksamhet;

5) att främja bildandet av fredningsområden för tryggheten av tillgång och återväxt av ekonomiskt värdefulla fiskslag;

6) att verka för tecknande av riskförsäkring för fiskebåtar och -redskap;

7) att biträda vid anordnandet av utställningar och kurser samt föredrags- och filmföreläsningstillfällen för fiskets utövare;

8) att biträda vid utvärdering av nya fiskesätt och utprovning av nya fiskeredskap samt noggrant följa med utvecklingen på fiskerinäringens område;

9) att bistå fiskarbefolkningens sammanslutningar för åstadkommande av

säker och förmånlig avsättning av fiskprodukter och att främja uppkomsten av fiskkonservföretag;

10) att biträda landskapets fiskerikonstulent i hans arbete; samt

11) att under fiskerikonstulentens semester fungera som hans vikarie.

5 §.

Fiskeriinstruktören skall vara bosatt på av landskapsstyrelsen bestämd ort.

6 §.

Fiskeriinstruktören skall vara anträffbar på av landskapsstyrelsen bestämda tider.

Vid avresa från stationsorten äger han underrätta fiskerikonstulenten.

Fiskeriinstruktören åtnjuter semester enligt vad därom är särskilt stadgat på tid, som landskapsagronomen äger fastställa.

7 §.

Fiskeriinstruktören äger avgiva månadsrapport före den 10 dagen i nästföljande månad till landskapsstyrelsens lantbruksavdelning och verksamhetsberättelse över varje kalenderårs verksamhet inom januari månad följande år.

8 §.

Om ändrade förhållanden eller annan anledning påkallar ändring av denna arbetsordning, äger fiskeriinstruktören underkasta sig de föreskrifter landskapsstyrelsen i sådant avseende utfärdar.

9 §.

Fiskeriinstruktören åtnjuter avlöning, ersättning för resekostnader och

dagtraktamente enligt vad därom är särskilt stadgat.

10 §.

Genom denna arbetsordning upphä-

Mariehamn den 3 januari 1957.

ves instruktionen för fiskeriinstruktören i landskapet Åland, fastställd den 19 mars 1929 (3/29).

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd HUGO JOHANSSON

Landskapssekreterare Rolf Sundman

N:o 10.

ÅLANDS LANDSKAPSSTYRELSES BESLUT

om antagande av reglemente för föräldrarådet vid Ålands lyceum.

Utfärdat i Mariehamn den 28 februari 1957.

Med stöd av § 10 mom. 3 i landskapslagen den 18 mars 1953 angående Ålands lyceum (11/53) har Ålands landskapsstyrelse antagit nedanstående

Reglemente

för föräldrarådet vid Ålands lyceum.

1 §.

Då stadsfullmäktige välja föräldraråd, skall en av de valda utses att sammankalla föräldrarådet för val av ordförande och viceordförande. Detta bör ske inom 20 dagar efter det stadsfullmäktiges beslut vunnit laga kraft. Om valet av ordförande och viceordförande skall föräldrarådet meddela stadsfullmäktige och läroverkets rektor.

Vid sammanträde med föräldrarådet skall på ordförandens försorg föras beslutsprotokoll, vilket bör justeras av tvenne vid sammanträdet utsedda medlemmar.

Rektor bör underrättas om föräldrarådets sammanträden och beredas tillfälle att närvara vid dem.

Fastställt sammanträdesarvode och resekostnadsersättning utbetalas till föräldrarådets medlemmar av rektor enligt förteckning, som ordföranden uppgjort. För närvaro vid lärarkollegiets sammanträden eller för åhörande av lektioner utgår icke sammanträdesarvode och resekostnadsersättning.

2 §.

Föräldrarådets främsta uppgift är att vara ett kontaktorgan mellan Ålands

lyceum och de elevers hem, som besöka läroverket. Föräldrarådet må efter möjlighet utfinna och arbeta för åtgärder, som från såväl hemmets som läroverkets synpunkt äro gagneliga, särskilt för att skolans elever måtte erhålla en god uppfostran och en god undervisning.

3 §.

Föräldrarådet äger i de avseenden dess uppgift kräver följa med verksamheten inom läroverket, dess undervisande och särskilt dess uppfostrande arbete, elevernas ordning samt moraliska vandel inom och utom skolan. I sådana avseenden skall föräldrarådet bistå lyceets rektor med råd och upplysningar. Vid förekommande inspektion skall jämväl inspektören erhålla del av föräldrarådets synpunkter i aktuella fall.

Föräldrarådets medlemmar ha rätt att efter meddelande till rektor åhöra lektioner i läroverket. De äga jämväl rätt att närvara vid kollegiesammanträden, ägnade uppfostrings- och allmänna undervisningsfrågor. Härvid tillkommer dem yttranderätt, men ej rösträtt. Föräldrarådets ordförande eller viceordförande bör underrättas om lärarkollegiets sammanträden och de frågor, som skola behandlas vid dem.

4 §.

Föräldrarådet äger tillträde till lyceets lokalteter och äger få del av lyceets verksamhet berörande handling-

ar, särskilt de som beröra i §§ 1 och 2 angivna verksamhetsområden. Finnes något som påkallar anmärkning från föräldrarådets sida, äger föräldrarådet delgiva rektor sina synpunkter i frågan. Befinnes förhållandet vara av sådan art, att vidtagande av åtgärd i frågan ankommer på landskapsstyrelsen, äger föräldrarådet i ärendet vända sig direkt till denna myndighet.

5 §.

Anmäles klagomål hos föräldrarådet i någon fråga, som rör lyceet, eller göres framställning till föräldrarådet för att vidarebefordras till landskapsstyrelsen, skall föräldrarådet, om saken anses hava tillräcklig betydelse, sedan rektor hörts i ärendet, vidarebefordra i ärendet tillkomna handlingar till landskapsstyrelsen jämte eget utlåtande.

6 §.

Föräldrarådet äger väcka initiativ till sådana åtgärder, som kunna främja verksamheten vid lyceet. Kunna de önskade åtgärderna icke åstadkommas i samarbete med lyceets rektor, skall framställning göras till landskapsstyrelsen med bifogande av rektors utlåtande i ärendet, om icke det anses lämpligast, att rektor gör framställning i ärendet till landskapsstyrelsen.

7 §.

I övrigt äger föräldrarådet iakttaga vad i gällande författningar är stadgat om dess verksamhet.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd HUGO JOHANSSON

Landskapssekreterare Rolf Sundman

N:o 11.

LANDSKAPSLAG

om rätt att idka näring i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

Envar medborgare i landet är berättigad att, enligt vad nedan stadgas, idka näring i landskapet Åland.

Näring kallas enligt denna landskapslag varje självständig, med god sed förenlig och av lagen tillåten fortsatt verksamhet, som avser ekonomiskt förvärv.

Vad ovan sagts gäller jämväl inhemskt bolag och andelslag samt inhemsk förening, annan lagligen bildad sammanslutning och stiftelse, som enligt sina stadgar äro berättigade att idka näring.

2 §.

Vad i rikets lag är stadgat om utlännings och utländsk sammanslutnings rätt att idka näring i landet, gäller jämväl i landskapet Åland, dock med beaktande av vad nedan stadgas.

3 §.

Rätt att inom landskapet idka sådan näring, för vars utövande enligt vad nedan stadgas erfordras anmälan eller tillstånd, tillkommer blott den, som åtnjuter åländsk hembygdsrätt eller, ehuru han icke åtnjuter åländsk hembygdsrätt, under fem år utan avbrott haft sitt egentliga bo och hemvist i landskapet.

Endast bolag, andelslag, förening, annan sammanslutning eller stiftelse, som har laglig hemort inom landskapet och vars alla styrelsemedlemmar äro sådana personer, som i första momentet avses, äger rätt att inom landskapet idka i samma moment avsedd näring.

Enskild person, sammanslutning och stiftelse, som den 1 januari 1952 i landskapet idkade näring, varom nu är fråga, äro berättigade att även framdeles utöva sådan.

4 §.

Åt enskild person, bolag, andelslag, förening, annan sammanslutning eller stiftelse, som icke uppfyller i 3 § stadgade förutsättningar, kan landskapsstyrelsen, då skäl därtill äro, efter prövning i varje särskilt fall lämna tillstånd till sådan näringsutövning i landskapet, som avses i 4 § 2 mom. självstyrelselagen. Sådant tillstånd kan gälla blott viss näring.

5 §.

Nedannämnda näringar äro underkastade de villkor och bestämmelser, som äro eller framdeles varda meddelade i särskilda lagar och författningar, nämligen

1) anläggning för bearbetning av gruvor och malmstreck;

2) bokhandel, kolportage av böcker, bok- och stentryckeri, läse- och lånebibliotek samt utgivande av periodisk tryckskrift;

3) apoteks- och drogerirörelse samt

tillverkning, förvaring och försäljning av gifter och av preparat, i vilka gift ingår;

4) tillverkning, införsel, försäljning, forsling och upplag av alkoholhaltiga ämnen;

5) tillverkning och försäljning av alkoholfria drycker;

6) hållande av värdshus, natthärbärg, kafé, biljard och annan likartad rörelse;

7) tillverkning och försäljning av margarin, margarinost samt annan likartad till människoföda avsedd produkt;

8) handel med konstgjorda gödningsämnen och beredda fodermedel samt med utsädesvaror;

9) tillverkning, forsling, upplag och försäljning av explosiva ämnen samt eldfarliga oljor och andra med dem jämförliga varor;

10) elektriska anläggningar för alstring av ljus och överföring av kraft;

11) sparbanks- och annan bankrörelse samt pantlåneinrättning;

12) försäkringsrörelse;

13) fastighetsförmedlar-, mäklar-, skeppsklarerar-, auktionsförrättar- och privatdetektivyrke;

14) upplagsmagasin med rätt att utgiva warrants;

15) affärsföretag för förmedlande av utvandring ävensom arbets- och bostadsförmedlingsrörelse;

16) anläggning och nyttjande av järnväg samt telegraf- och telefonledning för allmänt begagnande;

17) användande av automobiler, flygmaskiner och andra maskiner, som förflytta sig med egen kraft;

18) cirkus, varieté- och kinematografföreställningar samt andra likartade offentliga förevisningar;

19) tillverkning och införsel av samt handel med stämpling underkastade ar-

beten av ädla metaller samt vissa andra stämpling underkastade artiklar ävensom ordens-, heders- och förtjänsttecken samt minnesmedaljer;

20) affärsrörelse, som avser bevakning av gods eller liv; samt

21) handel i öppen butik med begagnade varor samt med skrot och lump.

2 kap.

Om näringsanmälan.

6 §.

Näringsanmälan skall, med i 7 § nämnda undantag, göras, innan näringsrörelse påbörjas eller övertages. Sådan anmälan göres skriftligen, i Mariehamn till magistraten och på landet till länsman. Till anmälan fogas utredning om att anmälaren åtnjuter medborgerligt förtroende, råder över sig själv och sin egendom och enligt 3 och 4 §§ är berättigad att idka näring i landskapet samt, ifråga om i 5 § nämnd näring, jämväl utredning om att tillstånd därtill utverkats.

Sker ändring av sammansättningen i aktiebolags, andelslags, förenings eller stiftelses eller annan sammanslutnings styrelse eller inträder ny bolagsman i annat bolag än aktiebolag, skall därom göras anmälan, såsom i 1 mom. sagts.

Angående omyndigs rätt att idka näring är särskilt stadgat.

7 §.

Envar är berättigad att utan anmälan idka annan än i 5 § avsedd näring, där annat biträde än make eller egna omyndiga efterkommande i rätt nedstigande led icke anlitas och salubod, kontor eller särskilt försäljningsställe icke begagnas. Sådan rätt till självförsörjning tillkommer även den, som icke är välfrejdad eller råder över sig själv och sin egendom.

Anmälan eller tillstånd erfordras ej för idkande av lantbruk och fiske.

8 §.

Anmälan bör innehålla uppgift om anmälarens hemvist, det namn, varunder rörelsen är avsedd att bedrivas, det eller de näringsyrken den tillärnade rörelsen omfattar samt, ifall anmälan avser rörelse på landet, orten där densamma kommer att idkas. Göres anmälan av bolag, andelslag, förening eller stiftelse, skall även avskrift av dess stadgar därvid bifogas.

Om skyldighet att till införande i handelsregister anmäla firma gäller vad därom är särskilt stadgat.

9 §.

Näringsidkare, som inrättar avdelning eller filial på annan ort än den, där hans huvuduppgörelse är belägen, skall anmäla härom hos vederbörande myndighet på den ort, där avdelningen eller filialen förlagts, och tillika uppgiva, vem som kommer att förestå denna rörelse samt var huvudrörelsen bedrives. Lag samma vare, där den, som icke är i Finland bosatt, härstädes inrättar avdelning eller filial av sin utom landet bedrivna näringsrörelse.

Skall näringsrörelse förestås av annan än den, vilken anmäls såsom rörelsens innehavare eller föreståndare, bör anmälan göras därom, på sätt tidigare är sagt.

I de uti denna paragraf omförmälda fall är rörelsens föreståndare skyldig att på rörelsens vägnar svara i rättgång, som av rörelsen föranledes.

10 §.

Den, som upphör med utövande av näring, bör hos den i 6 § omförmälda myndigheten därom göra skriftlig anmälan.

11 §.

Över anmälan bör vederbörande myndighet inom en vecka utfärda bevis.

12 §.

Uppbördsman eller förvaltare av statens eller landskapets medel, allmän åklagare, tjänsteman eller betjänt vid tullverket eller polisinsättning, må icke idka sådan näring, som förutsätter anmälan. Detta gäller även make eller maka och omyndiga barn till sådan befattningshavare, såframt icke vederbörande myndighet prövar, att den avsedda rörelsen icke står i samband med makens eller makans, faderns eller moderns tjänstebefattning.

Befinnes det nödigt att utsträcka förbud, som i 1 momentet stadgas, till andra i statens eller landskapets tjänst eller befattnings anställda personer, må bestämmelse därom utfärdas i administrativ väg.

3 kap.

Om försäljning från fordon och om gårdfarihandel.

13 §.

Den, som på grund av anmälan idkar handel med livsmedel, kan av landskapsstyrelsen, där ortsförhållandena giva därtill anledning, på ansökan, sedan vederbörande kommunalfullmäktige beretts tillfälle att avgiva utlåtande, för viss tid meddelas tillstånd att inom landskapet sälja livsförnödenheter från fordon eller farkost. Avser tillståndet handel med dylika förnödenheter enbart på arbetsplats, må det kunna meddelas jämväl den, som eljest icke idkar handel med livsmedel. Meddelat tillstånd må återkallas, när anledning därtill förekommer.

Vid ansökan om tillstånd, som nämnes i 1 momentet, bör tillika uppgivas,

vilka förnödenheter sökanden skall försälja, så ock de orter, på vilka handel skall bedrivas, orten, från vilken den idkas, ävensom beskaffenheten, storleken och utrustningen av de transportmedel, som därvid skola användas.

Tillståndsresolutionen bör innehålla noggranna föreskrifter beträffande i 2 momentet nämnda omständigheter.

Transportmedel må ej användas vid försäljning, innan detsamma för ändamålet godkänts av hälsovårdsnämnden i den kommun, utgående från vilken handeln idkas.

Vad ovan i denna paragraf är stadgat inskränker ej allmogen och innehavare av lägenhet på landet enligt 20 § i denna landskapslag tillkommande rätt, ej heller undergår därigenom ändring, vad angående handeln med vissa livsmedel är stadgat.

14 §.

Om i 13 § avsedd handel skall göras anmälan, såsom i 9 § 1 mom. sägs.

15 §.

Tillstånd att på landet från gård till gård för försäljning kringföra för allmän handel lovgivna varor kan beviljas finsk medborgare. Sådant tillstånd sökes hos landskapsstyrelsen med bifogande av utredning över att sökanden uppfyller de i 6 § nämnda villkor ävensom av läkare utfärdat sundhetsbevis.

Landskapsstyrelsen pröve i varje särskilt fall, huruvida ansökningen må bifallas eller avslås.

Bifalles ansökningen, utfärde landskapsstyrelsen tillståndsbevis till bedrivande av sådan gårdfarihandel, dock icke för längre tid än ett år i sänder.

Fisk samt växt- och trädgårdsprodukter får finsk medborgare, som åtnjuter medborgerligt förtroende, till salu kringföra på landet med tillstånd av polismyndigheten på sin hemort.

16 §.

För inkomst av sin näring skall gårdfarihandlare erlægga kommunalskatt till den kommun, varest han har sitt bo och hemvist, eller, om han icke äger sådant i Finland, till kommun, vilken han uppgivit såsom sin huvudsakliga uppehålls-ort.

17 §.

Utövare av gårdfarihandel skall medhava och på anfordran av vederbörande polis- och kommunalmyndighet uppvisa sitt tillståndsbevis.

18 §.

De närmare föreskrifter, som angående kontroll över gårdfarihandel kunna befinnas erforderliga, utfärdas genom landskapsförordning.

19 §.

Överskrider gårdfarihandlare honom enligt denna landskapslag tillkommande näringsrättighet, kan honom beviljat tillståndsbevis återkallas av landskapsstyrelsen.

4 kap.

Särskilda bestämmelser.

20 §.

Utan hinder av stadgandena i denna landskapslag äger allmogen och innehavare av lägenhet på landsbygden rätt att utan särskild anmälan själva eller genom andra såväl i stad som på landet till salu hålla allt vad från deras lägenheter erhålles eller vad de eller deras husfolk genom hemslöjd tillverka.

21 §.

Vill den, som är förlustig medborgerligt förtroende, vinna rätt att utöva näring, såsom i 6 § är stadgat, ansöka därom i stad hos magistraten och på landet hos landskapsstyrelsen samt bilägg ansökningen utredning därom, att

han eljest uppfyller de i 6 § stadgade villkor.

Nämnda myndigheter äga att, sedan stadsfullmäktige eller kommunalstyrelse avgivit infortrat yttrande över ansökningen, därtill efter omständigheterna meddela bifall eller avslag. Bifall till ansökningen må dock icke inefatta rättighet för sökanden att i sitt arbete hålla omyndiga eller lärlingar.

Har den, som idkar näring på grund av anmälan, blivit förklarad förlustig medborgerligt förtroende, åligge honom, där han vill fortsätta sin rörelse, ansöka om rättighet därtill i nu föreskriven ordning.

22 §.

För handeln på torg, gator och vägar samt i hamnar och på andra allmänna platser lände vederbörligen fastställda ordningsregler till efterrättelse.

Särskild avgift för denna av allmogge och innehavare av lägenhet på landet utövade handel på allmänt försäljningsställe får fastställas endast, om därvid användes stånd, disk eller avskild försäljningsplats, i vilket fall här för stadgade avgifter böra erläggas till kommunen eller annan innehavare av försäljningsplatsen.

Genom vederbörligen fastställd ordningsföreskrift kan nödigbefunnen inskränkning av återförsäljares rätt till uppköp av lantmannavaror påbjudas.

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
victalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
victalman.

23 §.

Envar försäljare av livsmedel är skyldig att underkasta sig de bestämmelser, som för åstadkommande av en ordnad kontroll meddelas i landskapsförordning eller kommunala ordningsföreskrifter.

24 §.

Magistraten och länsmännen skola föra särskilda förteckningar över anmälningar och meddelade tillstånd till utövande av näringsyrke ävensom anmälningar om upphörande därmed samt förvara de till dem i sådana ärenden ingivna intyg. Av förenämnda förteckningar böra erforderliga avskrifter eller utdrag årligen inom januari månad avgiftsfritt tillsändas kommunernas taxeringsnämnder.

På anhållan av taxeringsnämnd bör här avsedda uppgifter lämnas åt nämnden även på andra tider, än ovan sagts.

25 §.

Den, som utövar näring utan att därefter hava gjort föreskriven anmälan eller utan att hava utverkat sig tillstånd därtill i de fall, där sådant erfordras, eller ock överskrider den näringsrätt honom enligt denna landskapslag och särskilda föreskrifter tillkommer, straffes med böter. Idkas näring i strid med 3 eller 4 §§, vare straffet minst etthundra dagsböter.

N:o 12.

LANDSKAPSLAG

om sjömans rätt till avdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet
Åland.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Skattskyldig äger rätt att vid kommunalbeskattningen från sin inkomst avdraga femton procent av totalbeloppet av sin löneinkomst från tjänstgö-

Mariehamn den 29 november 1956.

ring såsom påmönstrad på fartyg, dock icke mer än femtiotusen mark.

2 §.

I 1 § nämnd rätt till avdrag skall gälla från och med 1957 års kommunalbeskattning i landskapet Åland.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Lennart Mattsson
vicesalman.

N:o 13.

LANDSKAPSLAG

om skattelättnad, som skall beviljas ägare av vissa depositioner, obligationer och andelsbevis samt emottagare av vissa skuldförbindelser vid
kommunalbeskattningen i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Vid beskattning till kommun i land-

skapet Åland för skatteåren 1956—1960 betraktas icke som fysisk persons eller oskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst ränta på icke indexbunden deposition,

som insatts på kapitalräkning, sparräkning eller mot depositionsbevis för minst sex månader i inhemsk bank, sparbank, andelskassa, postsparbank eller andelslags sparkassa.

Vid i 1 mom. nämnd beskattning skall icke som skattepliktig inkomst anses ränta på statens före den 1 januari 1957 emitterade obligationer och på statens från och med nämnda datum emitterade icke indexbundna obligationer, allt under förutsättning att obligationerna lyda på finska mark. Ränta på av annan än staten efter den 31 december 1954 emitterade obligationer, som lyda på finska mark och icke äro indexbundna, må ej heller vid i 1 mom. nämnd beskattning anses som skattepliktig inkomst, då ägare är fysisk person eller oskiftat dödsbo.

Ägare av den i lagen den 5 maj 1945 om en förvaltningskoncern för ersättningsaktier (FFS 392/45) åsyftade koncernens andelsbevis ävensom emottagare av statens skuldförbindelse jämlikt lagen den 28 juni 1940 om snabbkolonisation av den förflyttade befolkningen (FFS 346/40), jordanskaffningslagen den 5 maj 1945 (FFS 396/45) och därtill ansluten lagstiftning samt lagen den 18 oktober 1945 om ersättande av egendom, som i enlighet med vapenstilleståndsavtalet återbördats till Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund

(FFS 1021/45), äro berättigade att vid i 1 mom. nämnd beskattning från räntekomsterna av dessa andelsbevis eller skuldförbindelser såsom skattefritt belopp avdraga deras sammanlagda belopp intill trettiotusen mark samt för den del, som överskjuter sistnämnda belopp, hälften, dock icke mera än sammanlagt etthundrafemtio tusen mark.

Vad i 2 mom. är stadgat om ränta på statens obligation gäller icke, då obligationen äges av penninginrättning.

2 §.

Arbetstagare vare berättigad att vid beskattning, som nämnes i 1 § 1 mom., avdraga högst femtiotusen mark från sina ränteinkomster på medel, insatta i intressekontor, som inrättats av hans arbetsgivare.

3 §.

Under åren 1957—1960 må icke från räntorna på statens, ej heller på ovan i 1 § 2 mom. nämnda andra obligationer, lydande på finska mark, eller från räntorna på i 1 § 3 mom. nämnda andelsbevis och statens skuldförbindelser företagas sådant innehållande av förskott, varom stadgas i lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd (FFS 696/46).

Denna landskapslag tillämpas från den 1 januari 1957.

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

N:o 14.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster eller befattningar uti landskapet Åland, utfärdad den 17 juli 1943.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 § i landskapslagen den 17 juli 1943 om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster eller befattningar uti landskapet Åland (17/43), sådant lagrummet lyder i landskapslagarna den 8 augusti 1956 (31/56 och 32/56), såsom följer:

3 §.

Beroende av det ansvar och den arbetsmängd, som äro förenade med tjänsten eller befattningen, så ock av den kunskap och förmåga, som därtill erfordras, hänföras tjänster och befatt-

ningar med grundlön inom gränserna för utgiftsstaten till avlöningsklasser, i vilka beloppen av grundlönen och ålderstilläggen äro desamma som i statens motsvarande tjänster eller befattningar.

Landskapsstyrelsen äger, i den mån anslag blivit uti landskapets utgiftsstat ställda till landskapsstyrelsens förordning, bestämma, till vilken avlöningsklass varje tjänst eller befattning skall hänföras.

Denna landskapslag tillämpas från och med den 1 april 1956.

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

N:o 15.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om tjänstemannapensioner i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 5 § i landskapslagen den 7 februari 1951 om tjänstemannapensioner i landskapet Åland (6/51), sådant detta lagrum lyder i landskapslagen den 8 augusti 1956 (34/56), såsom följer:

5 §.

Full pension utgår med sextiosex procent på sammanlagda beloppet av den för landskapets tjänster eller befattningar fastställda grundlönen och fem ålderstillägg, dock sålunda, att lägsta beloppet av full pension skall vara det belopp, som gäller för statens motsvarande tjänstemannapensioner.

Tio pensionsår berättiga till tio tredjedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en tredjededel därav, till dess fullt pensionsbelopp uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, som är delbart med trehundra. Befinnes härvid, att två

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

E vald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

N:o 16.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen angående extraordinarie befattningshavare i landskapet Åland pensioner.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

tal kunna komma ifråga, sker utjämnningen till det större av dessa.

Tjänst eller befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförhållanden hänförs till lägre avlöningsklass än den på grund av sin beskaffenhet eller eljest skulle tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, som med avseende å tjänstens eller befattningens beskaffenhet eller eljest motsvarar densamma. I enlighet därmed tillkommer förutvarande överläkare vid landskapets allmänna sjukhus och distriktsläkare pension enligt 31 avlöningsklassen.

Innehavare av tjänst eller befattning, vilken uppbär avlöning enligt högre avlöningsklass än den, vartill hans tjänst eller befattning hör, tillkommer pension efter den grundlön han senast uppburit.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 juli 1956.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 4 § i landskapslagen den 7 februari 1951 angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner (8/51), sådant detta lagrum lyder i landskapslagen den 8 augusti 1956 (36/56), såsom följer:

4 §.

Beloppet av full pension utgör sextiosex procent av sammanlagda beloppet av det för extraordinarie befattningshavare fastställda årsarvodet och fem ålderstillägg, likväl så, att lägsta beloppet av full pension skall vara det belopp, som gäller för statens extraordinarie befattningshavares pensioner.

Tio pensionsår berättiga till tio tredjedelar av beloppet för full pension och varje därpå följande fullt pensionsår till ytterligare en tredjededel därav, till dess full pension uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

E vald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

N:o 17.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner, utfärdad den 7 februari 1951.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras § 7 i landskapslagen den 7

februari 1951 om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet

nas till närmaste tal, som är delbart med trehundra. Befinnes två tal härvid komma ifråga, sker utjämning till det större av dem.

Extraordinarie befattning, som till följd av därmed förenade särskilda löneförmåner är hänförd till lägre avlöningsklass än den på grund av sin beskaffenhet eller eljest skulle tillhöra, skall vid bestämmandet av pension hänföras till avlöningsklass, som med hänsyn till befattningens beskaffenhet eller eljest motsvarar densamma.

Extraordinarie befattningshavare, som med stöd av 4 § 3 mom. i landskapslagen den 17 maj 1950 (17/50) överförts till högre avlöningsklass, erhåller pension i enlighet med sitt senaste årsarvode.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 juli 1956.

Åland pensioner (9/51), sådan paragrafen lyder i landskapslagen den 8 augusti 1956 (29/56), som följer:

§ 7.

Beloppet av full pension är i I—III pensionsgrupperna sextiosex procent av de arbetsinkomster arbetare åtnjutit i landskapets arbete under det sista året före avgången, med undantag av lön för övertidsarbete, dock så att lägsta och högsta beloppen av full pension i varje pensionsgrupp uppgå till de för statens arbetares pensioner fastställda högsta och lägsta beloppen.

Pension må icke beviljas till högre belopp än arbetsinkomsterna, dock så, att lägsta beloppet av full pension för arbetare, som arbetat regelbundna arbetsdagar, skall vara det belopp, som gäller för statens arbetares pensioner, och för arbetare, som ej arbetat fulla arbetsdagar, så många åttendedelar av de i 1 mom. avsedda lägsta beloppen av full pension, som vederbörandes arbetstid i medeltal per dag utgör av den regelbundna åttatimmarsarbetsdagen.

Beloppet av pensionen i IV pensionsgruppen bestämmes enligt pensionen för innehavare av landskapets tjänst el-

ler befattning i motsvarande ställning. På landskapsstyrelsen ankommer att bestämma, vilka innehavare av landskapets tjänst eller befattning skola anses vara i motsvarande ställning.

Har arbetsinkomsten, enligt vilken storleken av arbetares pension skall bestämmas, på grund av utevaro från arbetet minskats, skall den årliga arbetsinkomsten beräknas sålunda att till de faktiska arbetsinkomsterna lägges det belopp, som arbetare beräknas av nämnda orsak ha gått miste om. Naturaförmåner skola beräknas i penningar enligt medelprisen på orten.

Tio pensionsår berättiga till tio trettiondedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en trettiondedel därav, till dess fullt pensionsbelopp uppnås.

Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, som är delbar med trehundra. Befinnes två tal härvid komma ifråga, sker utjämning till det större av dem.

—
Denna landskapslag tillämpas från den 1 juli 1956.

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
vicetalman.

N:o 18.

LANDSKAPSLAG

om reglering av vissa ur landskapsmedel utgående pensioner.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

De ordinare pensioner, vilka före den 1 juli 1956 beviljats eller beviljas innehavare av landskapets tjänst eller befattning eller extraordinarie befattningshavare, kommunala hälsosystrar, kommunala barnmorskor samt landskapets arbetare, höjas på nedan stadgat sätt.

Ordinarie pension, som beviljats i 1 mom. avsedd pensionstagare genom pensionsbeslut, benämns i denna landskapslag äldre grundpension.

2 §.

Då ur statsmedel utgående pension reglerats till följd av att stadgandena om avlöning i statens tjänster eller befattningar eller i extraordinarie befattningar eller stadgandena om tjänstemannapensioner och extraordinarie befattningshavares och statens arbetares pensioner undergått förändring, skall ur landskapsmedel utgående motsvarande pensioner regleras på samma sätt.

3 §.

Kommunal hälsosystems äldre grundpension höjes på grunder, om vilka stadgas i landskapslagen om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland, med iakttagande av vad i 2 § är stadgat.

4 §.

Kommunal barnmorskas äldre grundpension höjes på grunder, om vilka stadgas i landskapslagen om kommunala barnmorskor i landskapet Åland, med iakttagande av vad i 2 § är stadgat.

5 §.

Den, som tillförsäkrats extraordinarie pension eller understöd ur landskapsmedel utöver i 1 § nämnd pension, må fortfarande komma i åtnjutande därav. Från det pensionstillägg, som åt vederbörande utbetalas enligt 2 §, skall likväl avdragas ett belopp, motsvarande hela den extraordinarie pensionen eller understödet eller del därav.

Vad i 1 mom. är stadgat, skall jämväl tillämpas på i 3 och 4 §§ nämnda pensionstagare.

6 §.

Justeras med stöd av gällande stadganden avlöningen för innehavare av landskapets tjänster och befattningar till följd av ändring i det officiella levnadskostnadsindexet, skall enligt denna landskapslag reglerad pension justeras med tillämpning av i riket gällande stadganden.

7 §.

Det årliga beloppet för den reglerade pensionen utjämnas till närmaste tal, som är delbart med trehundra. Kunna

härvid två tal komma ifråga, sker utjämningen till det större av dem.

8 §.

Vad i 2 § stadgas äger även tillämpning ifråga om tjänsteman, som erhållit avsked före där nämnd tidpunkt och som enligt för tiden gällande stadganden var berättigad till ordinarie pension, men vars pensionsfråga icke avgjorts före sagda tidpunkt.

9 §.

På landskapsstyrelsen ankommer att fastställa storleken av enligt denna landskapslag förhöjd pension och dra försorg om dess utbetalning.

10 §.

Sakägare, som anser med stöd av

denna landskapslag utfärdat beslut kränka hans lagliga rätt, må anföra besvär däröver i högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar från det han fick del av beslutet.

11 §.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 april 1956. Genom densamma upphäves landskapslagen av den 18 juli 1956 om reglering av vissa ur landskapsmedel utgående pensioner (No 25/1956).

Landskapslagens § 6 skall tillämpas blott så länge en allmän justering av innehavarnas av landskapets tjänst eller befattning avlöning enligt gällande stadganden verkställs på grundvalen av det officiella levnadskostnadsindexet.

Mariehamn den 29 november 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

E vald Häggblom
vicesalman.

Lennart Mattsson
vicesalman.

N:o 19.

LANDSKAPSLAG

om ändring av kommunallagen för landskommunerna i landskapet Åland,
utfärdad den 21 augusti 1930.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landsting beslut ändras 112 § i kommunallagen för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930 (9/30), i

den lydelse lagrummet har i landskapslagen den 23 november 1948 (29/48), såsom följer:

112 §.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga:

- 1) för jord, förutom staten och landskapet tillhörig, erlagda legoavgifter;
- 2) ränta på gäld;
- 3) förlust av skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;
- 4) obligatorisk försäkringsavgift samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor;

5) avgifter till pensions-, änke- och pupill- samt annan dylik kassa, i vilken det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare;

6) vad arbetsgivare från sin inkomst av rörelsen erlagt till av honom grundad pensionsanstalt eller pensionsstiftelse intill det belopp, som enligt försäkringstekniska grunder erfordras till täckande av anstaltens eller stiftelsens av pensionsförbindelserna härflytande pensionsansvarighet.

Denna landskapslag tillämpas vid 1957 års kommunalbeskattning.

Mariehamn den 1 december 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Lenhart Mattsson
vicesalman.

N:o 20.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras § 86 i landskapslagen den 14 juli 1948 om kommunalförvaltning i Mariehamn (22/48) såsom följer:

§ 86.

Skattskyldig är berättigad att från

sin inkomst avdraga:

- 1) legoavgifter för inom stadens område belägen jord;
- 2) ränta på gäld;
- 3) förlust av skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;

4) obligatorisk försäkringsavgift samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor;

5) avgifter till pensions-, änke- och pupill- samt annan dylik kassa, i vilket det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare;

6) såsom underhållskostnad för fastighet i ett för allt högst 10 % av den beräknade avkastningen från fastigheten;

7) vad arbetsgivare från sin inkomst av rörelsen erlagt till av honom grundad pensionsanstalt eller pensionsstiftelse intill det belopp, som enligt försäkringstekniska grunder erfordras till täckande av anstaltens eller stiftelsens av pensionsförbindelserna härflytande pensionsansvarighet.

—————
Denna landskapslag tillämpas vid 1957 års kommunalbeskattning.

Mariehamn den 1 december 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

—————
N:o 21.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om kommunala barnmorskor i landskapet Åland, utfärdad den 14 september 1945.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 10 § i landskapslagen om kommunala barnmorskor i landskapet Åland, utfärdad den 14 september 1945 (21/45), sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 8 augusti 1956 (38/56), såsom följer:

10 §.

Enligt denna landskapslag i landskommuns tjänst anställd barnmorska

skall av kommunen i grundlön och eventuellt dyrortstillägg erhålla minst det belopp, som är fastställt i riket såsom minimilön för motsvarande befattningshavare. Utöver grundlönen skall barnmorska erhålla ordentlig bostad, omfattande minst ett rum, kök och förstuga jämte värme eller klabbad brännved samt lyse, del i källare och nödiga uthus ävensom badstuga eller rätt att begagna sådan eller badrum eller

mot dessa naturaförmåner svarande penningvederlag enligt prisläget på orten. Därjämte skall till barnmorskans förfogande, då sådant är möjligt med skäligen kostnad, ställas fri telefon.

Barnmorskans avlöning och naturaförmåner i Mariehamn må ordnas enligt stadens eget bestämmande, dock så, att grundlönen jämte värdet av naturaförmånerna ej sammanlagt må understiga barnmorskans avlöningsförmåner enligt de i föregående moment stadgade grunder.

I landskapets fattigaste och glest befolkade kommuner tillkommer kommunal barnmorska, där landskapsstyrelsen anser sådant erforderligt, enligt prövning ett ortstillägg av högst tjugo procent av den i 1 mom. stadgade minsta grundlönen i vederbörande lönekategori.

Kommunal barnmorska i landskommun uppbär årligt ålderstillägg enligt samma grunder som innehavare av landskapets tjänst eller befattning i vederbörande i 1 mom. nämnda avlöningsklass. I avseende å ålderstillägg är barnmorska berättigad att tillgodo-

räkna sig jämväl den tid hon varit anställd såsom utbildad barnmorska, sjuksköterska eller hälsosyster i statens, landskapets, annan kommuns, sammanslutnings av kommuner, bolags eller annan sammanslutnings eller anstalts tjänst.

Ålderstillägg för kommunal barnmorska i Mariehamn utgår enligt stadens bestämmande, dock icke med lägre belopp än vad i föregående moment är sagt.

Barnmorskas lön och annan henne tillkommande ersättning utbetalas månatligen ur kommunalkassan. Innan barnmorska, som är gemensam för två eller flere kommuner, antages i tjänst skall det fastställas, huruledes månadslönen bör till henne utgivas.

Ärende angående barnmorskas bostads- och andra naturaförmåner avgörs vid inträffad meningsskiljaktighet av landskapsstyrelsen efter landskapsläkarens hörande.

Denna landskapslag tillämpas från och med den 1 januari 1955.

Mariehamn den 1 december 1956.

På landstingets vägnar:

T H. ERIKSSON
talman.

E vald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

N:o 22.

LANDSKAPSLAG

om semester för tjänstemän och befattningshavare vid Ålands
landskapsförvaltning.

Föredragen för Republikens President den 5 april 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Innehavare av landskapsförvaltningen underlydande tjänst eller befattning åtnjuter varje kalenderår semester enligt följande:

1) en vecka, dock minst 6 vardagar, om han före semesterns början utan avbrott minst sex månader varit i landskapets tjänst;

2) 30 dagar, dock minst 26 vardagar, om tjänsteförhållandet före semesterns början fortbestått oavbrutet minst ett år; samt

3) sex veckor, dock minst 36 vardagar, om han före semesterns början varit i landskapets tjänst sammanlagt femton år.

Innehavare av tjänst eller befattning i stöd av ämbetsverkets eller inrättningens arbetsordning eller fastställd arbetsskiftstabell tillkommande, redan intjänade fridagar inräknas icke i semestern.

Semestern skall såvitt möjligt förläggas till tiden mellan den 1 juni och den 30 september. Likväl kan semestern om arbetets beskaffenhet eller annan orsak det påkallar, helt eller delvis förläggas till annan tid. Mot vederbörandes önskan må likväl i allmänhet semester icke uppdelas i flera än två delar, av vilka den ena såvitt möjligt bör

förläggas till sommarmånaderna.

Innehavare av tjänst eller befattning, som före kalenderårets utgång uppnår sådan tjänstgöringstid, som skulle berättiga till längre semester, är oaktagat tidigare åtnjuten ledighet berättigad till härav föranledd förlängd semester inom samma kalenderår. Förlängning av semester eller del därav, som icke utnyttjats, må icke överföras till följande kalenderår, ej heller äger vederbörande rätt till ersättning härför.

Tiden för krigstjänst under krigstillstånd må innehavare av tjänst eller befattning alltid räkna såsom till semester berättigande tjänstgöringstid, likaså den tid, han såsom värnpliktig tjänstgjort i aktiv trupp, såframt denna tjänstgöring direkte ansluter sig till tjänstgöring, som berättigar till semester.

Såsom tjänstgöring, som berättigar till semester, räknas även sådan tjänstgöring i statens tjänst eller landskapets eller statens arbete, som berättigar till räknande av pensionsår vid beviljande av pension ur landskapsmedel.

Den tid innehavare av tjänst eller befattning innehaft tjänst eller annan på tjänsteförhållande grundad anställning hos kommun, kommunal centralorganisation eller sammanslutning av kommuner eller tjänst eller befattning inom religionssamfund eller ock privat anställning må han för semestern tillgo-

doräkna sig på samma villkor, som äro stadgade för tilldelande av ålderstillägg, varvid även den tid bör beaktas, som vederbörande på grund av dispens är berättigad att räkna sig tillgodo för ålderstillägg.

2 §.

Om extraordinarie befattningshavares rätt till semester och ersättning därför gäller i tillämpliga delar vad om ordinarie innehavare av tjänst eller befattning med grundlön är stadgat.

Temporär innehavare av eller vikarie i tjänst eller befattning eller extraordinarie befattning äger samma rätt till semester på grund av sina tjänstgöringsår och ersättning därför som ordinarie innehavare av tjänst eller befattning.

3 §.

För tillfälligt uppdrag i landskapets tjänst anställd person åtnjuter under varie kalenderår semester enligt följande:

1) en vecka, dock minst 6 vardagar, om han före semesterns början utan avbrott stått i landskapets tjänst minst sex månader;

2) två veckor, dock minst 12 vardagar, om tjänsteförhållandet före semesterns början oavbrutet fortbestått ett år: samt

3) 30 dagar, likväl minst 26 vardagar, om tjänsteförhållandet före semesterns början oavbrutet fortbestått fem år eller om han varit anställd i statens eller landskapets tjänst sammanlagt i tio år.

Då innehavare av landskapets tjänst eller befattning förordnats att handha tillfälligt landskapsuppdrag, är han berättigad att erhålla semester i enlighet med sin egentliga tjänst eller befattning.

För sin egen utbildning i landskapets tjänst anställd praktikant, som icke förordnats till extraordinarie befatt-

ningshavare och icke står i arbets- eller läroavtalsförhållande till landskapet, tillkommer semester i enlighet med stadgandena i denna paragraf.

Vad i denna landskapslag stadgas om den tid, under vilken semester skall utgå, om beaktande av fridagar, vilka på grund av arbetsordning eller fastställd arbetsskiftstabell redan intjänats, om rätt att i vissa fall räkna tjänsteår för erhållande av semester samt om erläggande av ersättning för icke erhållen semester är i tillämpliga delar gällande även för person, som anställts för tillfälligt uppdrag.

Med avseende å semester för semestervikarie skall, såvida semester för sådan ej kan beredas enligt denna paragraf, tillämpas stadgandena i den allmänna lagen om semester.

4 §.

Har innehavare av tjänst eller befattning icke kunnat beredas semester under kalenderåret, skall åt honom erläggas ersättning, som motsvarar avlöningen för semestertiden. Med vederbörandes samtycke kan sålunda utebliven semester överföras till följande kalenderår att åtnjutas före den 1 maj.

Avlider innehavare av tjänst eller befattning, förrän ersättning åt honom erlagts enligt 1 mom. för icke erhållen semester, skall ersättningen utbetalas till dödsboet.

Avbrytes tjänsteförhållande till landskapet under kalenderåret, förrän semester beretts, är innehavare av tjänst eller befattning berättigad till ersättning för varje full månad, under vilken han varit i tjänst eller befattning under samma kalenderår, med en tolfte del av den ersättning, som utgår för full semester. Ersättning erlägges likväl icke åt den, som genom domstols utslag eller i disciplinär väg blivit avsatt eller

entledigad på grund av olämpligt uppförande.

Har tjänsteman, som under kalenderåret åtnjutit full semester, avgått före kalenderårets utgång, kan ersättning av honom krävas enligt landskapsstyrelsens prövning utom i det fall, att han varit i landskapets tjänst under det kalenderåret i minst sex månaders tid eller att hans avgång beror på omständigheter, på vilken han själv ej förmår inverka.

5 §.

Semesterplan bör årligen uppgöras före utgången av april månad och föreläggas ämbetsverkets eller inrättningens chef för godkännande. Semesterplanen för läkarna vid Ålands central-sjukhus och Ålands centralsanatorium godkännes av landskapsstyrelsen.

Tjänstgöringsskyldigheten under semestertiden bör såvitt möjligt ordnas så, att tjänstemän vikariera för varandra. Är detta icke möjligt, bör tillstånd att anställa vikarie inhämtas hos landskapsstyrelsen.

Mariehamn den 1 december 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Lennart Mattsson
vicetalman.

6 §.

Semester må icke utan tvingande skäl förlängas genom beviljande av tjänstledighet.

7 §.

Semesterledigheterna böra ordnas så, att de för det regelbundna arbetet vid ämbetsverket eller inrättningen medföra minsta möjliga förfång.

8 §.

Angående semester för lärare och anställda vid läroverk och skolor är särskilt stadgat.

9 §.

Närmare föreskrifter om tillämpningen av denna landskapslag utfärdas vid behov av landskapsstyrelsen.

Genom denna landskapslag upphäves landskapslagen den 16 augusti 1949 (24/49) angående landskapsförvaltningen underlydande tjänstemäns och befattningshavares i landskapet Åland semester.